

[Niels Westerby.]

den første halvdel, mens den anden halvdel afskrives. Helt så enkelt forholder det sig ikke, for så vidt angår kommuneskatten. Kommuneskatten er en mindre del af det samlede skattebeløb og derfor for så vidt af en i forhold hertil underordnet interesse, og jeg kan da godt se, at de forskellige opkrævningstidspunkter gennemført kan rejse en række meget vanskelige likviditetsproblemer for kommunerne. Jeg må imidlertid sige, at det er mit indtryk, at indenrigsministeren på dette punkt har valgt den rette løsning. Likviditetsproblemet er løst, tilbage står for så vidt kun det, at folk, der bor i visse kommuner, kommer til at betale mere end halvdelen af et års kommuneskat, medens borgere, der bor i andre kommuner, kun kommer til at betale et halvt års kommuneskat. Jeg kan godt se, at denne uretfærdighed — kan man vel sige det er — kommer til at stå over for det meget væsentlige hensyn, at kommunens likviditetsproblemer bliver løst. På den anden side forholder det sig jo vitterligt således, at dette likviditetsproblem har sin årsag, sin rod, i den foregående tids finansielle dispositioner, skattemæssige dispositioner i kommunen, og derfor vil jeg nok sige, at det, der tilsyneladende kan se ud som en stor uretfærdighed, vel nok, når det kommer til stykket, ikke kan siges at være nogen uretfærdighed, og stillet over for likviditetsproblemet giver det i hvert fald en udmærket løsning. Her synes jeg for så vidt også man kan tale om administrativ elegance.

For alle de andre skatters vedkommende, altså statsskatten, folkepensionsbidraget osv., er det altså således, at man lader det ene halve år afskrive i 1968-69, og det har jo bl. a. den følge, at det problem, som er blevet rejst her i folketinget i forbindelse med ligningsloven om den ulige stilling mellem de borgere, der har forudbetalt al deres skat før den 1. januar i år, at de bliver stillet bedre end de borgere, der ikke har kunnet eller ikke har nået eller ikke har turdet gøre det — det er jo i og for sig blevet halveret igennem den løsning, der er angivet her. Når skatten for skatteåret 1968-69 går ned til det halve, så bliver den ulighed, der er imellem dem, der har forudbetalt skat, og dem, der ikke har forudbetalt skat, også reduceret til det halve. Alligevel vil jeg sige, at pro-

blemet om lighed mellem borgere, der har forudbetalt, og borgere, der ikke har forudbetalt, har en så stor betydning, at man bør forsøge på at gøre sig umage på dette punkt i folketingsudvalget — jeg tænker her på arbejdet med hensyn til selvé udformningen af ligningsloven.

For så vidt angår indkomståret 1968, forholder billedet sig jo en hel del anderledes; det er altså principielt blevet gjort til det skattefri år, men alligevel kan man ikke gøre det til det skattefri år, for det betyder jo, at folk vil henføre en meget stor del af deres indtægter til 1968 eller søge at sætte dem vældigt op netop i dette år, og det vil kunne give anledning til en vis urimelighed. Her synes jeg at finansministeren er kommet med en række udmærkede forslag. Jeg synes, det er aldeles fortræffeligt at sige, at så må man beskatte den overskydende indkomst i 1968; det er så udmærket udformet; man siger, at borgerne må have lov til at have en indkomst i 1968, der er 15.000 kr. højere end i 1969 eller 20 pct. højere uden at blive ekstra beskattet. Der er også taget højde for — for at bruge et udtryk, vi bruger meget herinde — at indtægten kan være gået ned i 1969 af ganske særlige grunde; dette problem har man klareret ved at sige til de enkelte skatteydere, at de får det frie valg imellem at sammenligne deres indkomst i 1968 med 1969 eller med 1966, og det synes jeg er en aldeles fortræffelig ordning.

Alligevel vil jeg gøre to bemærkninger her. Det kan jo tænkes, at der er folk, der har haft en særlig lav indtægt både i 1966 og i 1969, og hvis det er tilfældet, kommer de jo ud at svømme. Skulle man ikke her have en dispensationsbestemmelse? Jeg ved, at dispensationsbestemmelser giver administrativt besvær, og at man derved fjerner sig noget fra den administrative elegance, der er blevet lagt for dagen, men der vil som sagt være mindre grupper af skatteydere, der virkelig vil kunne komme ud at svømme i denne forbindelse.

Dernæst den bemærkning, at jeg har selvfølgelig studset lidt over, at man har valgt netop 1966 eller 1969, hvorfor har man ikke valgt 1967? Jeg tror, jeg finder forklaringen ved at læse lovforslagets bemærkninger. I realiteten vil det jo blive sådan, at det ikke vil være til ulempe for borgerne, hvis de har haft en meget høj indtægt i 1967, fordi halv-